

ಪರೋಪಕಾರದ ಫಲ

■ ಬಿ. ಪಾಂಡುರಂಗಯ್ಯ

ಚಿತ್ರ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಆಗುಂಬೆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗಳ ಹಿಂದು ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ತಂಡವೊಂದು ಆಗುಂಬೆ ನೋಡಲು ಬಂದಿತು. ಆ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನವಿಲುಗಳನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡುವವನು ಬಂದಿದ್ದನು. ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾದ ನವಿಲುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಮಾರುದ್ದದ ಬಣ್ಣದ ಗರಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಬಂದು ಬಲೆ ಬೀಸಿ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಾರಬೇಕು. ಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕನಸು ಕಂಡನು. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರವಾಸ ತಂಡ ವಾಪಸ್ ಹೋಗುವಾಗ ಅವರ ತಂಡದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ಒಂದು ನವಿಲು ನೋಡಿತು. ಹೇ ಮನವಾ! ಒಬ್ಬನೇ ಏಕೆ ತಿರುಗಾಡುವೆ? ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದೆಯೇ? ಬಾ ನಮ್ಮ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಎಂದಿತು. ಪಕ್ಷಿ ಕಳ್ಳನು ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು. ನಾನಾಗಿ ಹುಡುಕ ಬೇಕಿದ್ದ ನವಿಲುಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕವು ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಹೌದು, ನವಿಲೆ ನನಗೆ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ದಯಮಾಡಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸು ಎಂದನು. ನವಿಲು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ನವಿಲು ರಾಜನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿತು. ಆಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೇ! ನವಿಲು ರಾಜ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಣಾಮಗಳು ಎಂದನು. ನವಿಲು ರಾಜ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ, ಹೇ ನರ ಮಾನವಾ ಈ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಾನು ಅಭಯ ದಾನ

ಮಾಡಿರುವೆನು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಮ್ಮ ಆದರ ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸು ಎಂದಿತು. ನವಿಲುಗಳನ್ನು ಆಗಲಿ ನವಿಲು ರಾಜ ಎಂದು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ನವಿಲು ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ, ತಾತ, ಮುತ್ತಾತರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹಿರಿಯರಾದ ರಾಜ ನವಿಲುಗಳ ಶವಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಕೆಡದಂತೆ ಔಷಧ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ನವಿಲು ಕಳ್ಳನು ಹೇಗಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಬರುವುದು. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಮೆರೆಯಬಹುದು. ಕಾರು, ಬಂಗಲೆ, ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಆಳುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಕನಸು ಕಂಡನು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನವಿಲು ರಾಜನ ಶಯನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದ ನವಿಲು ರಾಜನನ್ನು ಭರ್ಚಿಯಿಂದ ಇರಿದು ಸಾಯಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾದ ನವಿಲು ಭಟ್ಟರು ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡುತ್ತ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಬಡೆದು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದು ಕೆಡವಿದವು. ಹರಿತವಾದ ತಮ್ಮ ಚುಂಚಿನಿಂದ ಚುಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದವು. ನೋವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೇ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಪಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೇ ಹಲುಬಹತ್ತಿದನು. ಅವನ ದುಃಖದ ಧ್ವನಿಗೆ ನವಿಲು ರಾಜನು ಎದ್ದನು. ಏನದು? ಸದ್ದು, ಸದ್ದು ಎಂದನು. ಆಗ ರಾಜ ಭಟ್ಟರು, ಹೇ ಪ್ರಭು ತಾವು ನಿರ್ದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಧೂರ್ತ ಈ ಭರ್ಚಿಯಿಂದ

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೇಲೆ ಎತ್ತುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆವು. ಈ ದ್ಯೋಹಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರುಹಿದವು. ನವಿಲು ರಾಜನು, ಹೇ ನರ ಮಾನವಾ! ಈ ನಮ್ಮ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೇ? ಪ್ರಭು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು ಖಂಡಿತ ಬಂದವನಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆಹಾರ, ವಸತಿ ಕೊಟ್ಟು ಇರಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ದ್ಯೋಹ ಮಾಡಬಹುದೇ? ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ. ಅವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗರಿಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಹೀಗಾಗಿ ದೇವರ ಪೂಜೆಗೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮ ಒಂದೆರಡು ಗರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಂದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾವಲುಗಾರರು ನನ್ನನ್ನು ರಾಜದ್ಯೋಹಿ ಎಂದು ರಾಜರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದವನೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನೇ ಬಂಧಿಸಿ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಹತ್ತಿದರು. ನವಿಲು ರಾಜನು, ಹೀಗೋ ಸಮಾಚಾರ! ಯಾರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದನು. ರಾಜ ಸೇವಕರು ಬಂದರು. ಈ ಶರೀರ ನಶ್ವರ. ಇಂದಲ್ಲ ಎಂದಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದೇ ಸತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಶವಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲದೇ, ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಎಲ್ಲ ಗರಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ದೇವರ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನವಿಲು ರಾಜ ಅಂದನು. ದುಷ್ಟನಾದ ನವಿಲು